

Keti Kesidi
SLATKICA, BOMBONJERA ZA DEVOJČICE

Edicija
KETI KESIDI

Zdravo!

Kažu da treba pisati o stvarima koje voliš, a nema mnogo stvari koje volim više od čokolade! Pre dve godine razgovarala sam sa prijateljicom čija majka pravi čokoladu. To je baš kul! Tada sam dobila ideju za **Slatkicu – bombonjeru za devojčice!**

Već izvesno vreme znam da moji čitaoci priželjkuju seriju povezanih knjiga kako bi što bolje upoznali junake i pratili njihove priče u budućnost. Učinilo mi se da bi serija o čokoladi mogla biti prava stvar. Zamislite samo kakvo me istraživanje čeka! Probanje čokolade nije uopšte lak posao, ali neko mora i to da radi.

Odlučila sam da priča prati pet sestara i njihove nove porodice, roditelje koji su proizvođači čokolade. Biće pet knjiga, a svaka će biti napisana sa stanovišta druge sestre. Počela sam od Čeri, sanjalice koja se ne uklapa u okolinu, koja je uvek mimo sveta i koju sasvim neočekivano sele u Samerset, gde treba da se uklopi u luckastu, ali kul porodicu Tenberi. Život u prelepoj, pomalo oronuloj kući na steni kraj mora gotovo da je savršen – sve dok se Čeri ne zaljubi u dečka svoje nove sestre i ne zapreti sveopšte rasulo.

Nadam se da će vam se dopasti **Slatkica**, prva knjiga serijala **Bombonjera za devojčice**. To je priča o istini i lažima, životu na ivici... i zaljublivanju u pogrešnog dečka. Šta čekate? Otvorite čokoladu, sklupčajte se i kušajte Čerinu priču. Mislim da će vam se dopasti!

Keti Kesidi

XXX

Ostale knjige Ketí Kesidi

DIZI
NAPLAVLJENO DRVO
INDIGO PLAVA
SKARLET
SRCE OD SLADOLEDA
SREĆNA ZVEZDA
MEDENA
ANĐEOSKA TORTA
LJUBAV, MIR I ČOKOLADA

Serijal Bombonjera za devojčice

SLATKICA
VANILA SKAJ
(izlazi u septembru 2011)

Za mlade čitaoce

ZASIJAJ, DEJZI STAR
DEJZI STAR I RUŽIČASTA GITARA

Keti Kesidi

Slatkica

bombonjera za devojčice

Leo Commerce, 2010

Naziv originala:

Chery Crush - The chocolate box girls – Cathy Cassidy

Naziv knjige:

SLATKICA – KETI KESIDI

Copyright © Keti Kesidi, 2010

Copyright © 2010 za Srbiju Leo commerce, Beograd

Sva prava zadržana. Nijedan deo ovog izdanja se ne sme reprodukovati, skladištiti u povratnom sistemu, ili prenositi, u bilo kom obliku, ili bilo kojim sredstvima, elektronskim, mehaničkim, fotokopirnim i sličnim, bez prethodne dozvole izdavača i vlasnika autorskih prava.

Urednik:

??????

Prevod:

??????

Lektura i korektura:

??????

Prelom i korice:

Pintor Project

Za izdavača:

Nenad i Slađana Perišić

Izdavač:

ID Leo commerce, Beograd

Plasman:

ID Leo commerce, Beograd

Mihajla Bandura 36

011/375-2625

011/375-2626

011/375-2627

063/517-874

E-mail:

info@leo.rs

www.leo.rs

Štampa:

Kultura – Bački Petrovac

Tiraž:

1000

ISBN 978-86-7950-092-2

Zahvaljujem...

Kao i uvek, zahvaljujem Lijamu, Kalu i Kejtlin na ljubavi, smehu i tome što me trpe, kao i mami, Džoani, Endiju, Lori i ostalim kako bliskim, tako i dalekim članovima svoje predivne porodice. Pregršt zagrljaja upućujem sjajnim prijateljima: Helen, Šini, Fioni, Meri-Džejn, Megi, Džesi, i svima koji su sa mnom ćaskali, razmenjivali imejlove, lumpovali, uživali u tortama i zagrljajima... Najbolji ste!

Zahvaljujem Katrioni što je savršeni asistent, Martinu što održava sajt, kao i Darli i njenim anđelima, jer su svi odreda genijalni. Posebno zahvaljujem svojoj divnoj urednici Amandi, na tome što mi je pomogla da pronađem priču koju sam želela da napišem, i Sari, koja je najbolji dizajner korica koga sam ikada imala. Takođe hvala Adeli, Frančeski, Emili, Taniji, Sari, Kirsten Dženi, Džejd, Lizi i celoj genijalnoj ekipi *Pafina*, kako u Ujedinjenom Kraljevstvu, tako i sa druge strane velike bare.

Hvala Sofi, čije su mi priče o mami koja pravi čokoladu dale ideju, i Kejtlin, njena ljubav prema Japanu i svemu što je japansko pomogla mi je da osmislim priču.

Najzahvalnija sam svojim čitaocima, zbog kojih je sve ovo vredno truda. Tražili ste serijal i evo ga... nadam se da će vam se dopasti!

1.

Nedostajće mi neke stvari koje me vezuju za Akademiju *Klajd*, kao što su makarone sa sirom i krompirići, puding preliven šodo sirupom i zurenje u vrat Rajana Klega na časovima likovnog. Ima i stvari koje mi neće nedostajati, kao što su testovi iz matematike, školski gulaš i Kirsti Mekrej. Kirsti Mekrej mi uopšte neće nedostajati. Ona i njene prijateljice me izluđuju.

One imaju sve – prelepu kosu, moderne pramenove i savršene školske uniforme, one kul koje se mogu kupiti u *Topšopu* u Ulici Bačenan. One dobijaju dobre ocene, popularne su, nastavnici ih vole, dečaci obožavaju.

Sve devojke žele da BUDU poput njih... osim mene. Ja sam sušta suprotnost Kirsti Mekrej. Nemam savršenu kosu, moja uniforma je polovna i na suknji imam

lepljivu mrlju koju je jutros, kad mi je ispao iz ruke, na njoj ostavio tost sa džemom. Ne dobijam dobre ocene, uglavnom zato što domaći radim u autobusu na putu do škole, nastavnici me ne vole, osim nastavnice engleskog, koja kaže da imam bujnu maštu.

Nisam baš sigurna da bi njene reči trebalo da shvatim kao kompliment.

Jednostavno ne shvatam čime to devojka poput Kirsti privlači ljude.

Čak nije ni fina. Kada sam imala sedam godina, pozvala sam je kod nas na čaj, a ona je prigovarala da ne voli zemičke sa slaninom i pitala me zašto naša zlatna ribica ima pseće ime. Tada nisam znala da je Rover pseće ime. Pretpostavljam da je tata hteo da se našali kada ga je predložio.

Kirsti me je pitala gde mi je mama, a ja sam joj kazala da nemam mamu.

„Ne budi luda“, bila je uporna. „Svi imaju mamu. Ko ti kuva čaj? Ko pere i pegla veš?“

„Tata, razume se!“

To jest, ne bi se baš moglo reći da pegla veš. On samo protrese stvari, nasmeje se i kaže da nekoliko nabora nikoga nije ubilo.

„Jesu li razvedeni?“, prošaputala je. „Da nije pobegla ili tako nešto?“

„Razume se da nije!“

Kirsti je začkiljila. „Da nisi usvojena?“, upitala je. „Uopšte ne ličiš na tatu! Izgledaš kao da si... ne znam tačno, Kineskinja ili Japanka, ili tako nešto.“

